

Жоел кітабы және Лаодикеялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі - Қырық төртінші

Jeff Pippenger

2026-02-10

Қырық төртінші сан

1844 жылы жетінші күнгі сенбі туралы ілім ашылып, кейін Уайт әпкеге ол келісім сандығына қараған кезде ерекше назармен көрсетілді. Ол сондай-ақ соңғы күндері Құдайдың тән алып келуі туралы ілім де көктен дәл сондай айрықша екпінмен берілгенін жазып қалдырды. Жетінші күнгі сенбі — түпнұсқалық Күнәдан тазару күні басталған кезде сандықтан түскен ерекше нұрды білдіреді, ал жетінші жылдық сенбі — түпнұсқалық Күнәдан тазару күні өз қорытындысына жеткен кезде сандықтан түсетін ерекше нұрды білдіреді.

Тәнге ену туралы ілім Леуіліктер кітабының жиырма үшінші тарауындағы соңғы қасиетті жиналыста нышандық түрде бейнеленген; ол Леуіліктер кітабының жиырма үшінші тарауының басындағы алғашқы қасиетті жиналыс болып табылатын жетінші күнгі сенбінің омегасы болып табылады. Сол алғашқы сенбі Құдайдың жаратушы күдіретін білдіреді, ал соңғы сенбі Оның қайта жарату күдіретін білдіреді. Сол алғашқы сенбі “23” санымен, ал соңғысы “252” санымен бейнеленеді.

Бұл екі нышан Леуіліктер жиырма үшінші тарауының да, сондай-ақ Миллершілер тарихының да екі шеті болып табылады. 1798 жыл — Израилдің солтүстік патшалығына қарсы айтылған 2 520 жылдың орындалуы, ал 2 300 жыл 1844 жылғы 22 қазанда орындалды. Уайт ханым киелі үйге жетектеліп кіргізіліп, Он өсиетке назар салғанда, ол татуластыру ісін аяқтап жатқан Мәсіхтің соңынан Ең Киелі орынға еріп баратын Құдайдың соңғы күндердегі халқын бейнелеп тұрды. Ғибадатхана сынағы — Тоқты қайда барса, соңынан солай еру сынағы.

Бұлар — әйелдермен арамданбағандар, өйткені олар пәк. Бұлар — Тоқты қайда барса, соның соңынан еретіндер. Бұлар — адамдар арасынан Құдай мен Тоқтыға арналған тұңғыш өнім ретінде сатып алынғандар. Аян 14:4.

Уайт ханым пайғамбар ретінде басында Ең Киелі Орынға сенім арқылы кірген адалдарды бейнелеп көрсетті, әрі осылай ете отырып, ол ақырында сенім арқылы Ең Киелі Орынға кіріп, содан кейін сандыққа көз тігетін адалдардың үлгісін ұсынды. Онда нұрмен ашылған түрде олардың көретіні — тәнге келу ілімі, татуластыру ісінің аяқталуы. Олар жаратылыс пен қайта жаратылыстың екі сенбісін бейнелейтін, жапқыш болып тұрған екі керубті көреді. Олар сандықтың бір жағынан 252-ні, ал екінші жағынан 23-ті көреді де, жаратылыс пен қайта жаратылысқа сәйкес, 23-тің Құдайлық пен адамшылықтың некесін білдіретінін, ал 252-нің Құдайлықпен біріккен адамға адамның өзгеруінің нышаны екенін таниды.

Мейірім тағын алып тастауға болмайтын, сондықтан Уайт апайдың оның ішіне қарауы ерекше аян болды, әрі пайғамбарлық тұрғыдан бұл көрініс оның өмір сүрген күндерінен гөрі соңғы күндерге көбірек қатысты. Қарау арқылы біз өзгереді екенбіз. Ғибадатхана сынағы — Мәсіхтің Өзінің пәк халқын Өз ғибадатханасына қадам сайын бастап кіруі. Пайғамбарлық ақиқаттар Түн ортасы айқайы хабары арқылы нұрланған жол бойындағы сатыларды бейнелейді.

Қырық алты жылдық Миллерит ғибадатханасы — бір саты.

«23» адам ғибадатханасы (еркек пен әйел, оларды Ол жаратты) — бір саты.

Мәсіхтің Өз ғибадатханасын үш күнде қайта көтеруі — бір қадам.

Қойма — Малахи кітабындағы ғибадатхана.

Нехемия қойманы Тобияның арамдауынан тазартты.

Сол ғибадатханада бас діни қызметкер Хилкия Жосия патшаның жаңғыруы кезінде Мұсаның жазбаларын тапқан еді.

Нехемия арамдаудан тазартқан ғибадатхана — Уайт ханым айтқандай, Мәсіх оның «қасиетті нәрсені қорлайтын арамдауынан» екі рет тазартқан сол бір ғибадатхана.

Миллердің түсіндегі табыт бір басқыш еді.

Мәсіх Өзінің адалдарын Ең Қасиетті Орында бастап кіргеннен кейін, Ол, Уайт қарындас арқылы сандыққа қарай бейнеленгендей, оларды сандыққа бастап барады, рақым тағын көтереді де, ішіне қарауға мүмкіндік береді. Олар ішіне қарағанда, тәнге ену туралы ілімнің де, жетінші күнгі сенбіліктің де жұмсақ нұрмен қоршалғанын көреді. Жол үстіне жол қосылған сайын, «жұмсақ нұрға малынған» ілімдерді танып-білгендер Уайт қарындаспен бірге сенім арқылы Ең Қасиетті Орынға кіріп, сандықтың ішіне қараумен үйлеседі.

Ежелгі пайғамбарлар өздері өмір сүрген күндерге қарағанда соңғы күндер туралы анағұрлым нақтылырақ айтты. Сол ежелгі пайғамбарлардың өздері куәліктің бір бөлігіне айналғанда, олар соңғы күндердегі Құдай халқын бейнелейді, ал соңғы күндердегі Құдай халқы — жүз қырық төрт мың. Уайт ханым, бәлкім, ең маңызды ежелгі пайғамбар, өйткені оның барлық бейнелеулері жүз қырық төрт мыңның омега тарихының альфа тарихын көрсетеді. Барлық пайғамбарлар қалдықты бейнелейді, бірақ Уайт ханым сонымен бірге аяқталу тарихында — әріпбе-әріп — орындалатын бастау тарихын да білдіреді.

Альфа іргетастық тарихында Уайт әпке аянда көктегі киелі орынның Ең Қасиетті бөліміне апарылды. Сол жерде, алынбауға тиіс болған Келісім сандығының үстіндегі мейірім тағы көтерілді, сонда Уайт әпке ішіне үңіліп, онда Он Өсиетті көре алды.

«Ең қасиетті орында мен бір сандық көрдім; оның үсті мен жан-жағы аса таза алтынмен қапталған еді. Сандықтың әр шетінде бір-бір көркем керуб тұрды, олардың қанаттары оның үстіне жайылып тұратын. Жүздері бір-біріне қараған, ал көзқарастары төмен бағытталған еді. Періштелердің арасында алтын хош иісті түтіндік болды. Періштелер

тұрған сандықтың үстінде Құдай мекендейтін тағы секілді көрінетін, аса зор жарқыраған даңқ бар еді. Иса сандықтың жанында тұрды, әулиелердің дұғалары Оған көтерілгенде, түтіндіктегі хош иісті түтін будақтап шығып, Ол олардың дұғаларын хош иісті түтіннің түтінімен бірге Өз Әкесіне ұсынатын. Сандықтың ішінде алтын манна құмырасы, бүршік атқан Харонның таяғы және кітап секілді жабылатын тас тақталар болды. Иса оларды ашты, сонда мен Құдайдың саусағымен жазылған Он өсиетті көрдім. Бір тақтада төртеуі, ал екіншісінде алтауы жазылған еді. Бірінші тақтадағы төртеуі қалған алтауынан да жарығырақ жарқырап тұрды. Бірақ төртіншісі — сенбі туралы өсиет — олардың бәрінен де артық жарқырады; өйткені сенбі Құдайдың қасиетті есімін құрметтеу үшін сақталуға арналып бөлінген еді. Қасиетті сенбі айбынды болып көрінді — оның айналасын тұтас даңқ шапағы қоршап тұрды. Мен сенбі туралы өсиеттің айқышқа шегеленбегенін көрдім. Егер ол шегеленген болса, онда қалған тоғыз өсиет те шегеленген болар еді; әрі біз оларды, төртіншісін бұзғанымыз сияқты, түгел бұзуға да еріктіміз. Мен Құдайдың сенбіні өзгертпегенін көрдім, өйткені Ол ешқашан өзгермейді. Ал оны аптаның жетінші күнінен бірінші күніне өзгерткен — папа; өйткені ол уақыттар мен заңдарды өзгертуге тиіс еді». Early Writings, 32.

Жетінші күнгі сенбі ілімі әуелде Филадельфиялық Миллершіл қозғалыс ретінде басталып, кейін 1856 жылы Лаодикиялық Миллершіл қозғалысқа, одан соң 1863 жылы Лаодикиялық Жетінші күнгі Адвентисттер Шіркеуіне айналған Миллершіл қозғалыстың іргетастық тарихының альфа ілімі болды. Уайт ханым сондай-ақ кейінгі күндер тарихындағы омега ілімін де айқындайды; сол кезде жүз қырық төрт мыңның Лаодикиялық қозғалысы жүз қырық төрт мыңның Филадельфиялық қозғалысына айналады. Альфа мен омега нұрлары жетінші күнгі сенбі ілімімен және тәнге келу ілімімен бейнеленеді.

«Құдаймен рухани қатынаста болатындар Әділдік Күнінің нұрында жүреді. Олар Құдай алдында өз жолын бұзып, Өздерінің Құтқарушысын қорламайды. Көктен түскен нұр олардың үстіне төгіледі. Олар жер тарихының соңына жақындаған сайын, Мәсіх туралы және Оған қатысты пайғамбарлықтар жөніндегі білімдері қатты арта түседі. Құдайдың алдында олардың құны шексіз; өйткені олар Оның Ұлымен бірлікте. Олар үшін Құдай сөзі асқан сұлулық пен сүйкімділікке толы. Олар оның маңызын көреді. Ақиқат оларға ашылады. Тәнге ену туралы ілім жұмсақ нұрға бөленеді. Олар Киелі Жазбаның барлық құпияларды ашатын және барлық қиындықтарды шешетін кілт екенін көреді. Нұрды қабылдауға және нұрда жүруге ықпалсыз болғандар тақуалық құпиясын түсіне алмайды, ал айқышты көтеріп, Исаның соңынан еруден тартынбағандар Құдайдың нұрында нұр көреді». The Southern Watchman, April 4, 1905.

«Құдайдың тәнге енуі туралы ілім» сондай-ақ «тақуалықтың құпиясы» деп те аталады.

Және, сөзсіз, тақуалықтың құпиясы ұлы: Құдай тәнде аян болды, Рухта ақталды, періштелерге көрінді, басқа ұлттарға уағыздалды, дүниеде Оған сенілді, салтанатпен жоғары көтерілді. 1 Тімотеге 3:16.

«Құпия» ақырғы ұрпаққа дейін жасырын қалады; сол кезде адалдар тәнге енудің ілімі жетінші күндік сенбіліктің омегасы екенін көреді.

Ғасырлардан және ұрпақтардан бері жасырын болып келген, ал енді Оның әулиелеріне ашылған құпияның өзі: Құдай оларға осы құпияның басқа ұлттар арасындағы даңқының байлығының не екенін білдіргісі келді; бұл — сендердегі Мәсіх, даңқтың үміті.

Қолостықтарға 1:26, 27.

“Жасырын болып келген құпия” туралы айтылатын аяттың Қолостықтарға 1:26 болуы орынды, бірақ сол құпия ақырғы күндері “аян етіледі”. Пайғамбарлық нұр пайғамбарлық мөрі ашылғанда аян болады; бұл Даниялдың он екінші тарауында бейнеленген, онда 1 260 күннің соңында, ақырзаман уақытында, бір пайғамбарлықтың мөрі ашылады. Ұрпақтар бойы жасырын болып келген пайғамбарлықтың мөрі ашылады, ал сол пайғамбарлық — мөрі ашылған кезде жексенбілік заң тұсында басқа ұлттарға мәлім етілетін “даңқ” болып табылатын шындық. Сол құпия — сендердің іштеріндегі Мәсіх, даңққа деген үміт; бұл жетінші кернейдің үн шығарған күндерінде жүзеге асады.

Бірақ жетінші періштенің дауысы шығатын күндерде, ол керней тарта бастағанда, Құдайдың құпиясы Оның құлдары — пайғамбарларға жариялағанындай, аяқталуға тиіс. Аян 10:7.

Аян 10:7-де бейнеленгеніндей, жетінші айдың оныншы күні жетінші періштенің даусы естіле бастауы әбден лайық. Жетінші періште сондай-ақ үшінші қасірет ретінде де бейнеленген, ал алғашқы екі қасірет — ислам болды; осылайша, үшінші қасіреттің ислам екеніне екі куәлік беріледі. Құдайдың құпиясы исламның кернейі тартылып жатқан кезде аяқталады.

Жетінші кернейдің тарихында тәнге ену туралы ілім — яғни сендердің іштеріндегі Мәсіхтің құпиясы, немесе Мәсіх Өз үстіне адам тәнін алған кезде көрініс тапқандай, Құдайлықтың адамзатпен бірігуі — жүз қырық төрт мыңның қатарында болуға үміткерлердің Ең Қасиетті Орынға кіру үшін қажетті майы мен сенімі бар-жоғы тұрғысынан сыналатынын білдіреді. Егер олар кідірсе, олардың үстіне қараңғылық түседі; егер олар Токты қайда барса, соның соңынан ерсе, олар сандыққа қарауға жетеленеді. Сандықтың ішінде олар жетінші күнгі сенбі туралы ілімді және тәнге ену туралы ілімді табады.

Бұл екі ілім қаншалықты маңызды болса да, мен назар аударатын нәрсе — альфа мен омега нұрлары емес, қайта пайғамбар әйел Құдай халқының көктегі қасиетті орынға кіріп, өсиет сандығына назар салуын бейнелегені. Соңғы күндерде, жүз қырық төрт мыңның тарихында, жүз қырық төрт мың ашылған сандыққа қарап тұру үшін Ең Қасиетті Орынға енгізілетін бір кезең болуы тиіс.

Егер сен пайғамбарлардың соңғы күндердегі Құдай халқын бейнелейтініне сенетін сенімге, сондай-ақ Уайт қарындастың Киелі кітаптағы өзге әрбір пайғамбар сияқты, барлық жағынан дәл сондай шабыттандырылғанына сенетін сенімге ие болсаң, онда мен жаңа ғана баяндаған қолданылу ақиқат ретінде қабылдануға тиіс. Жүз қырық төрт мың Мәсіхтің соңынан, сенім арқылы, Ең Қасиетті Орынға еруге тиіс, Уайт қарындас айтқандай, 1844 жылдың 22 қазанында адалдар солай еткен. Сол кезде екі топ айқындалды: сенім арқылы кіруден бас тартқандар және кіргендер.

«Мәсіхтің бірінші келуі туралы жариялауға қайта назарым аударылды. Жохан Илиястың рухы мен құдіретінде Исаның жолын дайындау үшін жіберілді. Жоханның куәлігін қабылдамағандар Иса ілімінен пайда көрмеді. Оның келуін алдын ала хабарлаған хабарға қарсы тұрулары оларды Оның Мәсіх екенінің ең күшті дәлелдерін оп-оңай қабылдай алмайтын жағдайға түсірді. Шайтан Жоханның хабарын қабылдамағандарды одан әрі жетелеп, Мәсіхті де қабылдамай, айқышқа шегелеуге апарды. Осылай істеу арқылы олар өздерін Елуінші күн мейрамындағы игілікті қабылдай алмайтын орынға қойды; ал сол игілік оларға көктегі киелі орынға апаратын жолды үйретер еді. Гибадатхана пердесінің жырттылуы яһудилердің құрбандықтары мен рәсімдерінің енді қабыл етілмейтінін көрсетті. Ұлы Құрбандық ұсынылып, қабыл етілген еді, ал Елуінші күн мейрамында түскен Киелі Рух шәкірттердің ойларын жердегі киелі орыннан көктегісіне, Иса Өз қаны арқылы кірген орынға бұрды, сонда Ол Өзінің татуластыруының игіліктерін шәкірттерінің үстіне төксін деп. Бірақ яһудилер мүлде қараңғылықта қалды. Олар құтқарылу жоспары туралы иелене алар бүкіл нұрдан айырылып, әлі де өздерінің пайдасыз құрбандықтары мен тартуларına сенім артты. Көктегі киелі орын жердегінің орнын басқан еді, бірақ олар бұл өзгеріс туралы ештеңе білмеді. Сондықтан олар киелі орында Мәсіхтің дәнекерлігі арқылы игілік ала алмады.»

«Көптеген адамдар яһудилердің Мәсіхті қабылдамай, айқышқа шегелеудегі жолына үреймен қарайды; әрі Оның масқаралық қорлыққа ұшырауының тарихын оқығанда, өздерін Оны сүйеміз деп ойлап, Петір сияқты Одан бас тартпас едік, не яһудилер сияқты Оны айқышқа шегелемес едік деп есептейді. Бірақ барлық адамдардың жүрегін оқитын Құдай олардың Исаға деген, сезіндік деп мәлімдеген сол сүйіспеншілігін сынаққа салды. Бүкіл аспан бірінші періштенің хабарын қалай қабылдайтындарын аса зор ықыласпен бақылап тұрды. Бірақ Исаны сүйеміз деп мәлімдеген, әрі айқыш туралы хикаяны оқығанда көз жасын төккен көптеген адамдар Оның келуі туралы ізгі хабарды келемеждеді. Олар бұл хабарды қуанышпен қабылдаудың орнына, оны адасушылық деп жариялады. Олар Оның көрінуін сүйгендерді жек көріп, оларды шіркеулерден шығарып тастады. Бірінші хабарды қабылдамағандар екіншісінен пайда таба алмады; сондай-ақ олар Исамен бірге сенім арқылы көктегі киелі үйдің ең қасиетті орнына кіруге дайындауға тиіс болған түн ортасындағы айқайдан да пайда көрмеді. Ал бұрынғы екі хабарды қабылдамай, олар өз түсінігін соншалық қараңғыландырды, енді ең қасиетті орынға апарар жолды көрсететін үшінші періштенің хабарындағы ешқандай нұрды көре алмайды. Мен яһудилер Исаны айқышқа шегелегендей, атауға ғана христиан шіркеулері де осы хабарларды айқышқа шегелегенін көрдім; сондықтан олар ең қасиетті орынға апарар жол туралы ештеңе білмейді, әрі Иса сол жерде атқарып жатқан ара ағайындық қызметінен пайда ала алмайды. Пайдасыз құрбандықтарын ұсынған яһудилер сияқты, олар да Иса тастап кеткен бөлімге өздерінің пайдасыз дұғаларын бағыштайды; ал осы алдауға разы болған Шайтан діни кейіпке еніп, өзін христианбыз деп мәлімдеген осы адамдардың ақыл-ойын өзіне қарай бұрады да, өз күш-қуатымен, белгілерімен және жалған ғажайыптарымен оларды өз тұзағына мықтап түсіру үшін әрекет етеді». Early Writings, 259–261.

Соңғы күндердің ежелгі пайғамбар әйелі — Уайт әпкенің альфа тарихы болып табылатын Миллериттер дәуіріндегі дәл сол тарихты көрсету үшін, Уайт әпке Жакия Шомылдыру рәсімін жасаушы мен Мәсіх тарихындағы, яһудилердің толық қараңғылықта қалуымен аяқталған, біртіндеп күшейген сыналудың үдерісін айқындайды. Бастапқыдағы өмір не өлім сынағы Ең Қасиетті Орынға кіруге немесе одан бас тартуға қатысты болды. Бұдан бас тарту Мәсіх тарихындағы бүлікшіл яһудилердің үстіне түскен сол қараңғылықты Миллериттер тарихындағы бүлікшілдердің де үстіне түсірді.

Иса әрдайым бір істің ақырын оның басталуымен бірге бейнелейді; сондықтан да, Уайт қарындас 1844 жылғы 22 қазан сынағына байланысты Ең Киелі Орынға енгізіліп, ашық тұрған сандыққа назар тіккен кезде, бұл жүз қырық төрт мыңның Тоқтыға еріп Ең Киелі Орынға кіру немесе кемел мәңгілік қараңғылыққа бару мәселесінде сыналатынын айқындайды. Бұл ақиқат ежелгі пайғамбарлар өздері жазылған куәліктің бір бөлігіне айналған кезде, Құдайдың соңғы күндердегі халқын бейнелейтінін түсінетін сенімге негізделеді. Уайт қарындас екі топты да бейнелейді.

«Осындай торығу күйінде жүргенімде, санама терең із қалдырған бір түс көрдім. Түсімде көптеген адамдар ағылып барып жатқан бір ғибадатхананы көрдім. Уақыт біткенде, сол ғибадатханаға паналағандар ғана құтқарылатын еді. Оның сыртында қалғандардың бәрі мәңгілікке құритын еді. Сыртта жүрген, әрқайсысы өз жолымен кетіп бара жатқан қалың жұрт ғибадатханаға кіріп жатқандарды келемеждеп, мазақ етіп, оларға бұл қауіпсіздік жоспары — айлакерлікпен жасалған алдау, ал шын мәнінде сақтанарлық ешқандай қауіп жоқ деп айтты. Олар тіпті кейбіреулерін қабырғалардың ішіне асыға кіруіне жол бермеу үшін ұстап та алды.

«Мазаққа қалудан қорқып, жұрт тарағанша, не олардың көзіне түспей кіре алатын кезге дейін күткенім дұрыс болар деп ойладым. Бірақ адамдардың саны азаюдың орнына көбейе түсті, сөйтіп, кешігіп қаламын ба деп қорқып, мен үйімнен асығыс шығып, қалың топтың арасымен алға ұмтылдым. Ғибадатханаға жетуге деген алаңдаушылығымнан мені қоршаған жұртты не байқаған жоқпын, не елемедім. Ғимараттың ішіне кіргенімде, ұлан-ғайыр ғибадатхананың бір алып тірекке сүйеніп тұрғанын көрдім, ал соған быт-шыт болып жараланған, қаны сорғалаған бір тоқты байланып қойылыпты. Сол жерде болған біздер бұл тоқтының біздің есебімізден жұлмаланып, жаншылғанын білгендей көріндік. Ғибадатханаға кірген әркім оның алдына келіп, өз күнәларын мойындауға тиіс еді.

Қозының дәл алдында биік орындықтар тұрды; олардың үстінде жүздерінен аса зор қуаныш байқалатын бір топ отырды. Көктегі нұр олардың жүздеріне төгіліп тұрғандай көрінді, және олар Құдайды мадақтап, шаттыққа толы ризашылық әндерін айтты; ол әндер періштелердің әуеніндей естілетін. Бұлар — қозының алдына келіп, күнәларын мойындаған, кешірім алған, енді қандай да бір қуанышты оқиғаны шаттықты үмітпен күтіп отырған жандар еді.

«Ғимараттың ішіне кіріп болғанымнан кейін де, үстімді үрей биледі, әрі мен осы адамдардың алдында өзімді төмендетуге тиіспін деген бір ұят сезімі туды. Бірақ мен

алға жылжуға мәжбүр болғандай көріндім де, тоқтының қарсы алдына келу үшін бағананы айналып, баяу ілгерілеп бара жатқанымда, керней үні естілді, ғибадатхана шайқалды, жиналған әулиелерден жеңіс дауыстары көтерілді, ғимаратты сұмдық бір жарық нұрландырды, содан кейін бәрін қап-қара түнек басты. Бақытты адамдардың бәрі сол жарықпен бірге ғайып болды, ал мен түннің үнсіз үрейінің ішінде жалғыз қалдым. Мен жан азабымен ояндым да, мұның түс болғанына өзімді әрең иландырдым. Маған өз үкімім бекітіліп қойғандай, Жаратқан Иенің Рухы мені тастап кеткендей және енді ешқашан қайтып келмейтіндей көрінді.»

«Осыдан көп ұзамай мен тағы бір түс көрдім. Мен өзімді шектен шыққан үмітсіздік күйінде, бетімді алақандарыма басып отырғандай көрдім де, былай деп ойға шомдым: Егер Иса жерде жүрген болса, мен Оған барар едім, Оның аяғына жығылар едім және Оған барлық азаптарымды айтып берер едім. Ол менен теріс айналмас еді, Ол маған рақым етер еді, ал мен Оны әрдайым сүйіп, Оған қызмет етер едім. Дәл сол сәтте есік ашылып, келбеті мен ажары көркем бір адам кірді. Ол маған аянышпен қарап: “Сен Исаны көргің келе ме? Ол осында, егер қаласаң, Оны көре аласың. Өзіңе тиесілі бар нәрсенің бәрін ал да, менің соңымнан ер”,—деді.»

«Мен мұны тілмен айтып жеткізгісіз қуанышпен естідім де, өзімнің барша шағын мүлкімді, қымбат көрген әрбір ұсақ асылымды қуана жинап алып, жолбасшыма ердім. Ол мені тік әрі сырттай қарағанда осал көрінетін баспалдаққа алып келді. Мен сатылармен көтеріле бастағанда, ол басым айналып, құлап кетпес үшін көзімді жоғарыдан айырмай ұстауымды ескертті. Осы тік өрлеумен көтеріліп бара жатқан көптеген өзге адамдар төбесіне жетпей жатып құлап қалды.»

«Ақырында біз соңғы сатыға жетіп, бір есіктің алдына келіп тоқтадық. Сол жерде жолбасшым маған өзіммен бірге алып келген барлық нәрселерді қалдыруды бұйырды. Мен оларды қуана қойдым; содан кейін ол есікті ашып, маған ішке кіруді бұйырды. Бір сәтте мен Исаның алдында тұрдым. Сол көркем келбетті танымай қалу мүмкін емес еді. Мейірбандық пен ұлылықтың сол ажары ешкімге емес, тек Оған ғана тән еді. Оның жанары маған түскенде, мен Оның менің өмірімнің әрбір жағдайын және ішкі ойларым мен сезімдерімнің бәрін білетінін сол сәтте-ақ ұқтым.

«Мен өзімді Оның жанарынан қалқалауға тырыстым, өйткені Оның сынай қарайтын көздеріне төзе алмайтындай күйде едім; бірақ Ол жымыып маған жақындады да, қолын басыма қойып: “Қорықпа”,— деді. Оның тәтті дауысының үні жүрегімді бұрын-соңды сезінбеген бақытпен тебіrentті. Мен соншалықты қуанышты болғандықтан, бір ауыз сөз айтуға шамам келмеді, қайта, сезімге беріліп, Оның аяғына жығылдым. Мен сол жерде дәрменсіз жатып жатқанымда, көз алдымнан сұлулық пен салтанат көріністері өтіп жатты, әрі мен көктің амандығы мен тыныштығына жеткендей болдым. Ақырында күшім қайта оралып, мен орнымнан тұрдым. Исаның сүйіспеншілікке толы көздері әлі де маған қадалып тұр еді, ал Оның жымыиысы жанымды шаттыққа толтырды. Оның қасында болуы мені қасиетті қастерлеуге және айтып жеткізгісіз сүйіспеншілікке бөледі.

«Жолбасшым енді есікті ашты, екеуміз де сыртқа шықтық. Ол маған сыртта қалдырған барлық нәрселерімді қайтадан алуды бұйырды. Мұны орындаған соң, ол маған тығыз

оралған жасыл жіпті ұстатты. Мұны ол жүрегімнің тұсына қоюымды, ал Исаға көрінгім келгенде, оны көкірегімнен шығарып, барынша созуымды тапсырды. Ол маған оны ұзақ уақыт бойы оралған күйінде қалдырмауды ескертті, әйтпесе ол түйіліп, жазылуы қиын болып қалады деді. Мен жіпті жүрегімнің жанына қойып, Жаратқан Иені мадақтай отырып, тар баспалдақпен қуана төмен түстім де, жолыққан әркімге Исаны қайдан табуға болатынын айтып жүрдім. Бұл түс маған үміт берді. Жасыл жіп менің санамда сенімді бейнеледі, ал Құдайға сенім артудағы әсемдік пен қарапайымдылық жан дүниеме енді ғана сәуле түсіре бастады». Testimonies, volume 1, 27–29.

1844 жылғы 17 тамыздағы Экзетердегі лагерлік жиналыстың аяқталуынан 1844 жылғы 22 қазанға дейін алпыс алты күн болды. Сол алпыс алты күн Түн ортасындағы айқайдың жариялану кезеңін бейнелейді, ал он қыз туралы астарлы әңгіменің мәнінде сол кезде бұл хабарды жариялағандар майы барларды білдіреді, ал сол кезде бұл хабарды жарияламағандарда май болмаған.

Мысалда неке күту уақытының басында қиылды. Заңды неке қиылып, содан кейін бәрі үйлеріне тарады да, күйеу жігіттің әкесі некені тәндік тұрғыдан толықтыруға рұқсат беруге болатынын шешкенге дейін күтті. Алғашқы неке мен түн ортасындағы екінші рәсімнің арасындағы опасыздық неке адалдығын бұзу деп есептелді. Күту уақыты күйеу жігіттің әкесінің белгілі бір уақыт бойы қалыңдыққа не боларын күтіп, бақылауына байланысты болды. Ол жүкті болды ма?

Әке бәрі де дұрыс деп шешкен кезде, түн ортасындағы шеру басталды, әрі ол Палестинаның күндізгі аптап ыстығынан сақтану үшін түнде басталды. Осы себептен қалыңдықтың күтушілері, астарлы әңгіменің қыздары, неке тойына қарай жүретін шерудің басталғанын жариялайтын түн ортасындағы айқайға сақадай сай болу үшін, өз шамдары мен май қорын әзір ұстап тұруға тиіс болды, өйткені бұл оқиға түнде өтуі керек еді. Экзетерде түн ортасындағы айқай естілді, сонда сенде шеруге шығуға жетерлік май дайын болды не болмады.

Олар Экзетерден осы хабармен шыққанда, олар мөрленген халықты бейнелеп тұрды. Кейбірінде 1844 жылдың 22 қазанында неке тойына кіруге жеткілікті май болды, ал кейбірінде болмады. Сол алпыс алты күн Құдай халқының жексенбілік заңның жабық есігіне дейін мөрленетін уақыт кезеңін білдіреді. Егер оларда майдың тиісті мөлшері болса, олар сенім арқылы Ең Қасиетті Орынға кірді. Уайт ханым соңғы күндері Құдай халқының Ең Қасиетті Орынға кіретінін бейнеледі, әрі оның альфа тарихында сенім арқылы Ең Қасиетті Орынға кіруге қатысты өмір мен өлім мәселесі болған сынақ бар еді. Соңғы күндері жүз қырық төрт мыңның сенім арқылы Ең Қасиетті Орынға кіретін-кірмейтіні сыналады. Бұл тағы да өмір мен өлімнің сынағы болмақ.

Келесі мақалада осы мәселелерді жалғастырамыз.

«Ғибадатхананы тазарту арқылы Иса Өзінің Мәсіх ретіндегі миссиясын жариялап, Өз ісіне кірісті. Құдайдың қатысуының мекені ретінде тұрғызылған сол ғибадатхана Исраил үшін де, бүкіл әлем үшін де көрнекі тәлім болуы керек еді. Мәңгілік

замандардан бері Құдайдың мақсаты — жарқын да қасиетті серафтан бастап адамға дейінгі әрбір жаратылған жан Иенің мекендеуіне арналған ғибадатхана болуы еді. Күнә салдарынан адамзат Құдай үшін ғибадатхана болудан қалды. Зұлымдықпен қараңғыланып, арамдалған адам жүрегі енді Құдайдың ұлылығын паш етпейтін болды. Бірақ Құдай Ұлының тән алып келуі арқылы Көктің мақсаты орындалды. Құдай адамзаттың ішінде мекендейді, әрі құтқарушы рақым арқылы адамның жүрегі қайтадан Оның ғибадатханасына айналады. Құдай Иерусалимдегі ғибадатхананың әрбір жанға ашық тұрған асқақ тағдырға үздіксіз куәлік етуін қалады. Бірақ яһудилер өздері соншалық мақтан тұтқан сол құрылыстың мәнін түсінбеді. Олар өздерін Құдай Рухына арналған қасиетті ғибадатханалар ретінде бағыштамады. Арам сауданың аласапыранына толған Иерусалим ғибадатханасының аулалары тәнқұмарлық пен арам ойлардың қатысуымен арамдалған жүрек ғибадатханасын тым шынайы түрде бейнелеп тұрды.»

«Ғибадатхананы дүниенің сатып алушылары мен сатушыларынан тазарту арқылы Иса Өзінің жүректі жанды бұзатын күнәнің арамдығынан,—жерлік құмарлықтардан, өзімшіл нәпсілерден, зұлым әдеттерден,—тазарту жөніндегі миссиясын жария етті. Малахи 3:1–3 келтірілген». The Desire of Ages, 161.

«Пайғамбар былай дейді: “Мен көктен түсіп келе жатқан, зор билікке ие басқа бір періштені көрдім; жер оның салтанатымен нұрланды. Ол қатты дауыспен айқайлап былай деді: Ұлы Бабыл құлады, құлады, әрі жындылардың мекені болды” (Аян 18:1, 2). Бұл — екінші періште жеткізген сол хабардың өзі. Бабыл құлады, “өйткені ол барлық халықтарға өзінің азғындық қаһарының шарабын ішкізді” (Аян 14:8). Сол шарап не? — Оның жалған ілімдері. Ол дүниеге төртінші өсиеттің Демалыс күні орнына жалған сенбі берді, әрі Шайтанның алғаш рет Едемде Хауаға айтқан өтірігін — жанның табиғи өлмейтіндігі туралы жалғанды — қайталады. Ол осыған тектес көптеген адасуларды алысқа да, кеңге де таратты, “адамдардың өсиеттерін ілім деп үйретіп жүр” (Матай 15:9).»

«Иса Өзінің жария қызметін бастағанда, ғибадатхананы оның қасиетсіз қорлануынан тазартып шықты. Ал Оның қызметінің соңғы істерінің бірі — ғибадатхананы екінші рет тазарту болды. Сол сияқты, дүниеге ескерту берілетін соңғы істе шіркеулерге екі айқын үндеу жасалады. Екінші періштенің хабары: “Ұлы қала Бабыл құлады, құлады, өйткені ол барлық халықтарға өзінің азғындық қаһарының шарабын ішкізді” (Аян 14:8). Ал үшінші періштенің хабарының қатты даусында көктен шыққан бір дауыс былай дейді: “Одан шығындар, халқым, оның күнәларына ортақтасып кетпеңдер және оның жазаларына ұшырамаңдар. Өйткені оның күнәлары көкке дейін жетті, Құдай оның заңсыздықтарын есіне алды” (Аян 18:4, 5).» Selected Messages, book 2, 118.